

SOTURI- KISSAT

OPPILAAN TEHTÄVÄ

VARJOJEN AIKA

1

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, A VISION OF SHADOWS #1: THE APPRENTICE'S QUEST

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, A VISION OF SHADOWS #1: THE APPRENTICE'S QUEST

Text copyright © Working Partners Limited 2016

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2016

Map art © Dave Stevenson 2016

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomenkos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2021

ISBN 978-951-0-49680-0

Painettu EU:ssa

Erityiskiitokset Cherith Baldrylle

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

- Päällikkö** **VATUKKATÄHTI** – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
- Varapäällikkö** **ORAVALIITO** – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät ja yksi valkoinen käpälä
- Parantajat** **LEHTILAMPI** – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät ja valkoiset käpälät ja rinta
NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät
- Soturit** (kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja)
SANIAISTURKKI – kullanruskea raidallinen kolli
PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät
KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiiä
OKAKYNSI – kullanruskea raidallinen kolli
VALKOSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät
KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli
MARJANENÄ – kermanvärinen kolli, jonka häntä on lyhyt tynkä
HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli
UNIKKOHALLA – kilpikonnakuviainen naaras
TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras
LEIJONAROIHU – kullanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

RUUSUKUKKA – vaaleanruskea naaras
VARPULOISTE – tummanruskea naaras; halvaantunut takaruumiistaan
KUKKASADE – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras, jolla on terälehdien muotoisia laikkuja
KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla on mustia raitoja
MURATTILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät
KYYHKYSIIPPI – vaaleanharmaa naaras, jolla on vihreät silmät
KIRSIKKASADE – kellanpunainen naaras; **KIPINÄTASSUN** (oranssi raidallinen naaras) mestari
KONTIAISVIIKSI – ruskean ja vaalean kirjava kolli;
LEPPÄTASSUN (punaruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät) mestari
LUMIPEHKO – valkoinen pörheä kolli
PIHKAKUU – vaalean kellanpunainen naaras
KASTENENÄ – harmaavalkoinen kolli
MYRSKYPILVI – aiemmin **FRANK**; harmaa raidallinen kolli
PAATSAMATÖYHTÖ – musta naaras
LEHVÄLAULU – keltainen raidallinen kolli
RATAMORAITA – tummanruskea naaras

Kuningattaret (naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja)

KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta
LILJASYDÄN – pieni, tumma raidallinen naaras;
LEHTIPENNUN (kilpikonnakuvioiden naaras), **KIURUPENNUN** (musta kolli) ja **HUNAJAPENNUN** (valkoinen naaras, jolla on keltaisia läiskiä) emo

Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) SULO – pulska raidallinen kolli, jolla on harmaa kuono; entinen erakko HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli HIEKKAMYRSKY – vaalean kellanpunainen naaras, jolla on vihreät silmät MILLI – juovikas harmaankirjava naaras, jolla on siniset silmät
-----------------------	---

VARJOKLAANI

Päällikkö	PIHLAJATÄHTI – kellanpunainen kolli
Varapäällikkö	VARISHALLA – mustavalkoinen kolli
Parantaja	PIKKUPILVI – erittäin pieni raidallinen kolli
Soturit	KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät; NEULASTASSUN mestari TIKERISYDÄN – tummanruskea raidallinen kolli; SILOTASSUN mestari KIVISIPI – valkoinen kolli; KATAJATASSUN mestari TÄHKÄTURKKI – tummanruskea kolli, jonka pääkarvat sojottavat pystyssä; KÄRSÄMÖTASSUN mestari AMPIAISHÄNTÄ – keltainen raidallinen naaras, jolla on vihreät silmät; ISKUTASSUN mestari HUOMENKARVA – kermanvärinen naaras; MEHILÄISTASSUN mestari LUMILINTU – sileäkarvainen, solakka, lihaksikas puhtaanvalkoinen naaras, jolla on vihreät silmät KARSITURKKI – tummanharmaa kolli, jonka korvissa on viiltoja ja toinen on revennyt

MARJASYDÄN – mustavalkoinen naaras
APILAJALKA – harmaa raidallinen naaras
VÄREHÄNTÄ – valkoinen kolli
VARPUSHÄNTÄ – kookas raidallinen kolli
UTUPIIVI – pörröturkkinen vaaleanharmaa naaras

Kuningattaret RUOHOSYDÄN – vaaleanruskea raidallinen naaras
MÄNTYNENÄ – musta naaras; KOIVUPENNUN (beige kolli), LEIJONAPENNUN (keltainen naaras, jolla on meripihkanvärisen silmät), LÄTÄKKÖPENNUN (ruskea kolli, jolla on valkoisia laikkuja) ja LIUSKEPENNUN (sileäkarvainen harmaa kolli) emo

Klaanin- TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli
vanhimmat SYKKYRÄTURKKI – raidallinen naaras, jonka pitkät karvat sojottavat eri suuntiin
ROTTA-ARPI – ruskea kolli, jolla on selässä pitkä arpi

TUULIKLAANI

Päällikkö YKSITÄHTI – ruskea raidallinen kolli

Varapäällikkö JÄNISLOIKKA – ruskeavalkoinen kolli

Parantaja HAUKKALENTO – täplikäs harmaa kolli, jolla on valkoisia täpliä kuin tuulihaukan höyhenpuvussa

Soturit YÖPIIVI – musta naaras
PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät
VARISSULKA – tummanharmaa kolli; LEHVÄTASSUN (tummanruskea naaras) mestari

LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa kypälää
VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
HERNEKARVA – harmaavalkoinen naaras
KIURUSIIPPI – vaaleanruskea raidallinen naaras
SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras
HOIKKAJALKA – musta kolli, jolla on rinnassa valkoinen läikkä
KAURAKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli
SULKAKARVA – harmaa raidallinen naaras
HUUHKAJAVIIKSI – tummanharmaa kolli

Kuningattaret **KANERVAHÄNTÄ** – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on siniset silmät; **SAVUPENNUN** (harmaa naaras) ja **JUOVAPENNUN** (laikukkaanuskea naaras) emo
 Klaanin-
 vanhimmat **VALKOHÄNTÄ** – pieni valkoinen naaras

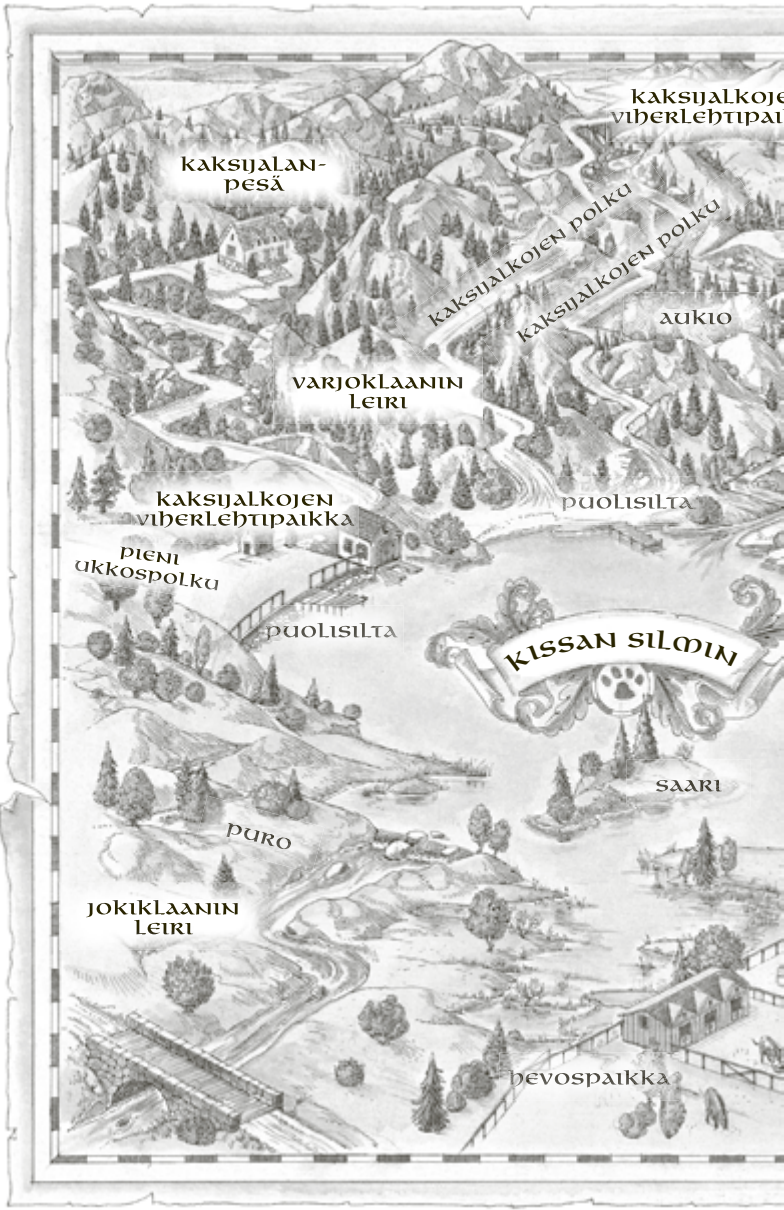
JOKIKLAANI

Päällikkö **USVATÄHTI** – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
 Varapäällikkö **RUOKOVIIKSI** – musta kolli
 Parantajat **PERHONSIIPPI** – täplikäs kullanvärisen naaras
PAJUHOHDE – harmaa raidallinen naaras
 Soturit **MINTTUTURKKI** – vaaleanharmaa raidallinen kolli

HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras;
VARJOTASSUN (tummanruskea naaras) mestari
SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa naaras
MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli
KUKKATURKKI – harmaavalkoinen naaras
KIHARASULKA – vaaleanruskea naaras
PALKOLOISTE – harmaavalkoinen kolli
HAIKARASIPI – tummanharmaa-musta kolli
SÄIHKYTURKKI – hopeanvärinen naaras
LISKOHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli; KETTUTASSUN
(punaruskea raidallinen kolli) mestari
SUOJAKARVA – mustavalkoinen naaras
AHVENSIIPI – harmaavalkoinen naaras
NIISKUPILVI – harmaavalkoinen kolli
SANIAISKARVA – kilpikonnakuviainen naaras
NÄRHIKYNSI – harmaa kolli
PÖLLÖNENÄ – ruskea raidallinen kolli

Kuningattaret JÄRVISYDÄN – harmaa raidallinen naaras
JÄÄSIPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät;
YÖPENNUN ja VIIMAPENNUN emo

Klaanin- SAMMALTURKKI – kilpikonnakuviaisen ja valkoisen
vanhimmat kirjava naaras

kaksijalkojen
viherehtipaikka

kaksijalan-
pesä

kaksijalkojen polku
kaksijalkojen polku

aukio

VARJOKLAANIN
LEIRI

kaksijalkojen
viherehtipaikka

puolisilta

pieni
ukkospolku

puolisilta

KISSAN SILMIIN

SAARI

PURO

JOKIKLAANIN
LEIRI

hevospaikka

EN
kka

kuulaopi

hylätty
kaksijalanpesä

KLAANIT

vanha ukkospolku

MYRSKYKLAANIN
LEIRI

MYRSKYKLAANI

vanha TAMMI

JOKIKLAANI

JÄRVI

TUULIKLAANIN
LEIRI

VARJOKLAANI

RIKKINÄINEN
PUOLISILTA

TUULIKLAANI

kaksijalkala

TÄHTIKLAANI

POHJOINEN

ukkospolku

JÄNÖTIENOON
RETKEILYALUE

RAUHALAN-
MÖKKI

SATULASEPÄN-
METSÄ

MÄNTYLÄN
PURJEHDUS-
KESKUS

MÄNTYLÄNTIE

KAKSIALAN SILMI

MÄNTYLÄNSAARI

ALVAJOKI

VALKOKIRKONTIE

RITARIN
VESAKKO

hylätty
työmiehen
talo

KIVILOUHOKSENTE
(ei käytössä)

KRISTALLILAMPI

KIVI-
LOUHOS

JÄNÖKUMMUN
METSÄ

RAUHALANJÄRVI

JÄNÖKUMPU

JÄNÖKUMMUN
RATSASTUSTALLI

JÄNÖKUMMUNTE

MAASTO

Lehtimetsää

Mäntymetsää

SUOTA

JÄRVI

polkuja

POHJOINEN

ESINÄYTÖS

NÄRHISULKA KOMPUIROI YLÖS Kuulammelle johtavaa mäkeä kypälät kosteilla kivillä lipsuen. Kylmä tuuli pörrötti hänen turkkiaan, ja hän hytisi kun hänen emonsa Lehtilampi kiskoi itsensä kiviä myöten ylös hänen viereensä.

»Viherlehti on melkein ohi», Lehtilampi sanoi. »Meidän on kerättävä yrttejä varastoon nyt kun vielä ehtii. Kissanminttua etenkin.»

»Kissanminttua!» Närhisulan hännänpää nyki kärsimättömästi. »Aina sinä olet naukumassa kissanmintusta. Jos sinä saisit päättää, niin meillä olisi pesä niin täynnä kissanminttua ettei sinne mahtuisi mitään muuta.»

Lehtilampi pukkasi Närhisulkaa ystävällisesti. »Ei se kaikkein huonoin vaihtoehto olisi. Valkoyskähän voi muuttua äkkiä viheryskäksi, jos sitä ei hoideta kunnolla. Klaaninvanhimmat —»

»Hiekkamyrsky, Harmaaraita, Milli ja Sulo ovat täysin terveitä», Närhisulka keskeytti. »Ihan totta, Lehtilampi, sinä hemmottelet heitä aivan liikaa. Sitä paitsi meillä kasvaa kissanminttua vaikka kuinka siellä vanhalla kaksijalanpesällä. Ihan riittävästi sinunkin makuusi! Joten älä kuvittele että menisin keräämään enempää.»

Juuri silloin Närhisulka kuuli alemmaa rinteestä tassutusta. Tuntui voimakas Jokiklaanin vedentuoksun lehahdus, kun

Jokiklaanin parantajat Perhonsiipi ja Pajuhohde kiipesivät heidän luoksensa.

»Meillä on paljon kissanminttua», Perhonsiipi ilmoitti sävyisästi. »Kertokaa vain, jos Myrskyklaanille tulee ongelmia.»

»Kiitos, Perhonsiipi», Lehtilampi maukui, ja Närhisulka nielaisi tiuskaisunsa.

Niin kuin Myrskyklaanin muka tarvitsisi turvautua Jokiklaaniin yrtejä saadakseen!

»Aletaan mennä», hän hoputti muita parantajia. »Pikkupilvi ja Haukkalento ovat edellä. Haistan heidän jälkensä.»

Närhisulka kävi johtoon, loikki lopun mäen ylös varmoin käpälin sokeudesta huolimatta ja työntyi sitten Kuulammen notkoa ympäröivien tiheiden pensaiden läpi. Tullessaan ulos turkkiaan ravistellen hän kuuli kiviltä alas syöksyvän puron loiskeen ja kuvitteli tähtien kimmellyksen veden pinnassa.

»Tervetuloa!» huusi Varjoklaanin parantaja Pikkupilvi alhaalta rannasta. »Me Haukkalennon kanssa jo luulimme, ettette ole tulossa ollenkaan.»

»No, täällä ollaan nyt», Närhisulka vastasi.

Hän lähti laskeutumaan lammelle johtavaa kierrepolkua, ja hänen käpälänsä sujahtelivat kuin itsestään niiden kissojen jättämiin jälkiin, jotka olivat asuneet järven ympärillä lukemattomia vuodenaikoja sitten.

»Niin kauan sitten...» hän kuiskasi itsekseen mielessään riipaisevat, katkeransuloiset muistot ajasta, jolloin hän oli kulkenut samaa polkua niiden kissojen kanssa. Ajasta, jolloin hän oli johdattanut heidän käpälänsä taipaleelle kohti vuoria. *Ajasta, jolloin vaihdoin kieliä Kuun Sirpin kanssa...*

Hän pakotti itsensä takaisin nykyhetkeen, meni lammen rantaan Pikkupilven ja Haukkalennon seuraan ja jäi odottamaan että Lehtilampi, Perhonsiipi ja Pajuhohde tassuttaisivat

vuorollaan polkua alas. Sitten hän asettui vedenrajaan. Hän kuuli miten muut parantajat hajaantuivat rantaan ja tekivät samoin.

Jopa Perhonsiipi, hän tuumi ihmetellen jälleen kerran, miten naaras saattoi olla parantaja, kun ei uskonut Tähtiklaaniin. Hän saa tästä vain mukavan rauhalliset nokkaunet!

Hiljalleen kissojen liikehdinnän ääni vaimeni eikä kuulu-
nut kuin vesiputouksen päättymätön kohina. Virran äänen
yli Närhisulan tarkka korva erotti Pikkupilven hengityksen.
Siinä kuului hienoista rohinaa ja silloin tällöin katkos, joka
muistutti Närhisulkaa ikävästi siitä, miten vanhaksi Varjo-
klaanin parantaja oli alkanut käydä.

*Hän ei ole ottanut oppilasta Liekkihännän kuoleman jäl-
keen, Närhisulka mietti kulmat kurtussa. Varjoklaani kuhisee
nuoria kissoja. Kaipa joku heistä olisi sopiva?*

Närhisulka työnsi huolensa päättäväisesti syrjään. Tapah-
tuipia tulevaisuudessa mitä tahansa, elämä klaaneissa oli hyvää
nyt. Koko viherlehden ajan riistaa oli ollut runsaasti, ja kaikki
kissat olivat terveitä. Tyytyväisyys levisi hänen ruumiiseensa
kuin mehevän saaliin maku suuhun, kun hän sulki silmänsä,
kurkotti kaulaansa ja kosketti nenällään Kuulammen vettä.

Närhisulka tunsi auringon porottavan turkilleen. Hänen
nenänsä värähti, kun lämpimässä tuulella tuntui vehreiden
kasvien tuoksu. Hän venytteli nautinnollisesti ja avasi silmänsä.

Mitä Tähtiklaanin nimeen...?

Närhisulka ponkaisi käpätilleen ja katseli ympärilleen.
Hän seisoi keskellä vehmasta ruohikkoa, jota reunustivat
lehtevät puut. Jostain kaukaa hän kuuli puron leppeän soli-
nan. Ja hänen ympärillään seisoivat toisiaan hämmentyneinä
vilkuillen hänen parantajatoverinsa.

*Nyt on jokin pielessä, Närhisulka tuumi, ja hänen turkkinsa
joka karva nousi huolesta pystyyn. Aiemmin hän oli pystynyt*

käymään toisten kissojen unissa, mutta hän oli menettänyt sen kyvyn Synkän Metsän kissoja vastaan käydyn taistelun jälkeen, miltei kahdeksantoista kuuta sitten. *Ja nyt me olemme toistemme unissa.* Kaikkien neljän klaanin parantajat seisovat aurinkoisessa ruohikossa Tähtiklaanin metsästysmailla. *Tarkoittaako tämä, että Tähtiklaanilla on tärkeä viesti meille kaikille?*

»Mitä oikein tapahtuu?» Haukkalento kysyi silmät selälään ja pelokkaina.

Pikkupilvi ravisti päätään häkeltyneenä. »Tämä on tosi outoa...» hän naukaisi.

Lehtilampi ja Pajuhohde supattivat toisilleen päät lähikäin, hermostuneina. Närhisulka lähti tassuttamaan heitä kohti mutta pysähtyi huomattessaan kissajoukon, joka lähestyi heitä puiden takaa. Kissat liikkuiivat tähdenhohteisena pilvenä, huurteinen kimmellys kypälissään ja korviensa ympärillä. Joukon johdossa asteli ylväs kolli, jolla oli liekinvärinen turkki. Närhisulan läpi kulki väristys, kun hän tunnisti Myrskyklaanin entisen päällikön.

Lehtilampi hihkaisi riemusta. »Tulitähti!»

Närhisulka katseli, miten Lehtilampi säntäsi ruohikon poikki koskettamaan neniä isänsä kanssa, ja häntä vastaan hyökyi kiintymyksen aalto.

Haukkalento loikki perään kohti Kaarnakasvoa, joka oli ollut hänen mestarinsa Tuuliklaanissa; kaksi parantajaa syvennyivät oitis keskusteluun. Pajuhohde tassutti Leoparditähden luo ja tervehti Jokiklaanin edellistä päällikköä kunnioittavalla nyökkäyksellä. Pikkupilvi ja Liekkihäntä asettuivat yhdessä ruohikolle vaihtamaan kieliä ja kehräämään ilosta Varjoklaanin entisen päällikön Mustatähden tyytyväisen katseen alla.

Närhisulka lähti tervehtimään Tähtiklaanin kissoja verkkaistemmin. Vaikka hän olikin mielissään heidät tavatessaan, hänen kypäliään kihelmöi edelleen levottomasti. *Haluan tietää mistä tässä kaikessa on kyse.*

Hän huomasi puiden siimeksessä vielä lisää kissoja, joista näkyi tuskin muuta kuin tähdenvalon kimallusta. Katsoessaan heitä tarkemmin Närhisulka tajusi, ettei tunnistanut heistä ketään. Kun hän raotti suutaan ja imi heidän hajuaan suuhunsa, hän maistoi jotakin mihin ei ollut koskaan ennen törmännyt.

Hän harppoi silmät sirillä Tulitähden luo. »Mitä on tekeillä?» hän kysyi tiukasti. »Keitä nuo vieraat kissat ovat?»

»Tervehdys sinullekin, Närhisulka», Tulitähti vastasi.

Närhisulan hännänpää nyki kärsimättömästi. »No?»

Tulitähti selvitti kurkkuaan ja vilkaisi muihin Tähtiklaanin kissoihin, jotka keskeyttivät keskustelunsa ja kerääntyivät hänen ympärilleen.

»Kaipa sinä voit puhua meidän kaikkien puolesta tällä kertaa», Leoparditähti lausahti kuivasti liekinväriselle kollille. »Olet selvästi aikeissa tehdä niin joka tapauksessa.»

Muut parantajat olivat hivuttautuneet lähemmäs Närhisulkaa, ja Haukkalento siirteli tassujaan levottomasti kuin olisi halunnut puhua muttei tässä yhteisessä näyssä rohjennut.

Närhisulka tökkäsi häntä. »Kakaise ulos», hän murahti.

»Ehkä kunkin meistä parantajista pitäisi puhua rauhassa omien klaanitoveriensä kanssa», Haukkalento ehdotti arasti. »Voi tulla sellaisia keskustelunaiheita, jotka eivät kuulu muille klaaneille.»

»Ei», Kaarnakasvo maukui lempeästi ja kosketti nenällään Haukkalennon lapaa. »Meillä on ennustus teille kaikille – sellainen joka koskee kaikkia klaaneja.»

Närhisulka tunsi sydämensä alkavan lyödä kiivaammin. *Ei taas jotain ennustusta!* hän nurisi mielessään. *Tarkoittaako se, että meidän rauhalliset vuodenaikamme ovat päättyvässä?*

»Ennustus, sekä lupaus», Tulitähti maukui. Hän katsoi Närhisulkaa suoraan silmiin kuin olisi tiennyt, mitä tämä oli jättänyt sanomatta ääneen. »Kaikille klaaneille on tulossa suuren muutoksen aika. *Vaalikaa sitä minkä löydätte varjoista, sillä vain se voi kirkastaa taivaan.*»

Hän lopetti, ja Tähtiklaanin esi-isät tuijottivat parantajia vaikuttavan näköisinä.

Kun hiljaisuus oli venynyt jo usean silmänräpäyksen mitaiseksi, Närhisulka heilautti häntäänsä turhautuneena. »Mitä tuo muka tarkoittaa?» hän tivasi Tulitähteä mulkoillen. Hänen äänensä kuulosti pistävältä kuin raapiva kynsi, kun hän jatkoi: »Jos oikein yrittäisitte, niin osaisitteko olla vielä vähän vaikeaselkoisempia, mitä luulette?»

Tulitähti loi Närhisulkaan yhtä aikaa hellän ja ärtyneen katseen. Näky oli kuitenkin jo alkanut haalistua. Tähtiklaanin kissojen hahmot hohtivat tähdenvälön loimussa ja sokaisivat Närhisulan ja muut parantajat. Taivas tummui, kuin aurin gon eteen olisi kiitänyt pilviä.

Mutta ennen kuin näky katosi kokonaan, Närhisulka näki silmänurkastaan vielä yhden kissan, jota hän ei heti tunnistanut: hyvin nuoren kollin, joka seisoi askelen tai pari parantajien piirin ulkopuolella. Kun Närhisulka kääntyi katsomaan, kolli loikki pois eikä Närhisulka nähnyt selvästi muuta kuin valkopäisen hännän vilahduksen.

Närhisulka veti henkeä tavoittaakseen kollin tuoksun. *Sehän on elävä kissa!* hän tajusi. *Ja se haisee voimakkaasti Myrskyklaanilta.*

LUKU 1

LEPPÄPENTU SEISOI pentutarhan edessä ja keinutteli itseään hermostuneesti. Hän työnsi kyntensä esiin ja painoi ne kivi-notkon tallottuun maahan, veti ne sitten taas sisään ja pudisteli tomua tassuistaan.

Mitähän nyt tapahtuu? hän mietti, ja hänen vatsaansa kipristeli kun hän ajatteli oppilasmenojaan, jotka olisivat aivan kohta. *Mitä jos minun pitää päästä läpi jostain arvioinnista ennen kuin minut otetaan oppilaaksi?*

Leppäpentu muisteli kuulleen joskus jostain arvioinnista. Ehkä muutama kuu sitten, kun Paatsamatöyhtö, Lehvälaulu ja Ratamoraita oli nimitetty sotureiksi. *En minä kyllä oikein muista sitä... olin silloin niin pieni.*

Hänen sydämensä hakkasi yhä hurjemmin. Hän yritti vakuutella itselleen, että joku olisi kyllä kertonut hänelle jo, jos hänen olisi määrä todistaa olevansa valmis. *Koska enhän minä ole varma, olenko valmis oppilaaksi. En ole varma ollenkaan. Mitä jos en osaakaan?*

Leppäpentu oli niin uppoutunut ajatuksiinsa, että säpsähti kun joku tönäisi häntä takaapäin. Hän kiepahti ympäri ja näki sisarensa Kipinäpennun, jonka oranssi raidallinen turkki sojotti kaikkiin suuntiin.

»Vaalikaa sitä minkä löydätte varjoista,
sillä vain se voi kirkastaa taivaan.»

Suuren taistelun jälkeen Myrskyklaani,
Varjoklaani, Jokiklaani ja Tuuliklaani ovat
eläneet rauhassa ja yltäkyläisesti reviiireillään
järven ympärillä. Kissanpäiville on kuitenkin
tulossa loppu; edessä siintää synkkä varjojen aika.

Klaanit saavat salaperäisen ennustuksen,
ja nuori Myrskyklaanin oppilas Leppätassu
lähtee vaaralliselle matkalle korjatakseen vanhan
vääryyden. Hyvää tarkoittava ajatus
ei kuitenkaan johda toivottuun tulokseen.

Varjojen aika on kuudes Soturikissat-saaga,
ja sen tapahtumat sijoittuvat Tähtien enne -saagan
jälkeen. *Oppilaan tehtävä* on saagan
ensimmäinen osa.

9 789510 496800

www.wsoy.fi

T84.2

ISBN 978-951-0-49680-0

Kannen kuva: Owen Richardson